

Resum nivològic setmanal

Síntesi de la setmana del 29 de març al 4 d'abril de 2021

Evolució general

La setmana es caracteritza per un humitejament progressiu del mantell, tant superficial com internament, amb problemes per neu humida i la presència de capes febles persistents, puntualment actives, però molt restringides a obagues aïllades de l'Aran-Franja Nord de la Pallaresa.

Situació del mantell nival.

Comencem la setmana amb un mantell encrostat i endurit, sobretot a solanes, on ha treballat el cicle fusió-regel. L'humitejament de dies passats s'observa fins als 2.400-2.500 m, tot i que a les obagues o zones més resguardades de l'Aran-Franja Nord de la Pallaresa trobem encara una fina capa de neu seca superficial, sense transformar. Les crostes són portants a primera hora però al llarg del dia es van estovant. Durant els primers dies de la setmana es veuen indicis (per exemple, cicatrius o *skicut* positius) associats a la neu ventada de dies enrere en obagues de l'Aran, a cota alta.

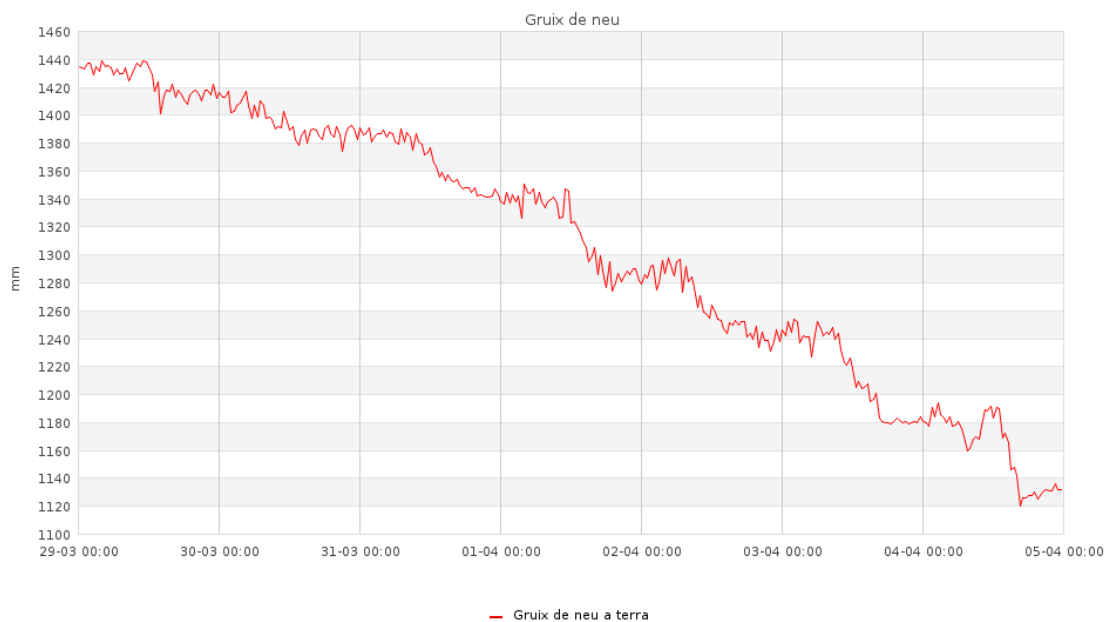
La presència de pols en suspensió i les temperatures positives reescalfen l'ambient i van humitejant el mantell. La fusió és d'uns 6 o 7 cm/dia i l'enfonsament del peu o de l'esquí és més notable. A mitja setmana el regel és més feble i les crostes s'estoven ràpidament a mig matí. Només a cotes mitjanes o altes de l'Aran-Franja Nord de la Pallaresa trobem un feble encrostatment superficial en obagues, a primera hora. En general, a tota la serralada, el mantell es mostra isoterm i amb molt poc gradient de temperatura. Dijous, dia 1, a mig matí ja es veu fusió intensa. Les temperatures internes de la neu es mouen entre els -2°C i els 0°C a tot el Pirineu i amb el pas dels dies la humitat va penetrant a les capes febles internes, activant-les, i causa el trencament d'alguna placa humida a l'Aran al pas de diversos esquiadors -sense conseqüències- de dimensió petita (D1), en un vessant nord-est, a 2.100 m.

De cara al cap de setmana la situació passa a favorable, sense problemes relacionats amb les allaus, al Prepirineu, Pallaresa i Ribagorçana-Vall Fosca a causa d'un mantell molt escàs o encrostat, allà on és més disponible. Els nivells febles antics formats per facetes o neu granulada s'han transformat a grans de fusió. Els únics problemes es troben a l'Aran-Franja Nord de la Pallaresa on encara són presents els nivells febles persistents, així com al Vessant Nord del Cadí Nord-Moixeró, Ter-Freser i Perafita-Puigpedrós, amb alguns nivells enterrats de neu granulada antics. Els test de dissabte, dia 3, a Beret (Aran), en obaga, és positiu (trenca i propaga) degut a la presència de facetes arrodonides damunt de crostes toves i humides.

Els gruixos a 2.200 m de l'Aran-Franja Nord de la Pallaresa es troben entre 70-110 cm i estan per sota del que és habitual per aquestes dates. A la resta del Pirineu occidental es mouen entre els 30 i els 70 cm. Al Pirineu oriental els gruixos oscil·len a les obagues entre els 30 i els 50 cm, amb valors que al Vessant Nord del Cadí-Moixeró arriben encara fins als 80 cm. Els vessants sud estan, en molts casos, sense neu o amb grans discontinuïtats fins als cims.

El perill d'allaus ha estat MODERAT (2) a l'Aran-Franja Nord de la Pallaresa per la neu humida i les capes febles persistents, i Feble (1) a la resta del Pirineu. La setmana finalitza amb grau de perill FEBLE (1) a tota la serralada, amb l'únic problema de les capes febles persistents a cotes altes obagues de l'Aran-Franja Nord de la Pallaresa, Ter-Freser, Vessant Nord del Cadí-Moixeró i Perafita-Puigpedrós.

Evolució del gruix total de neu al terra entre el 29 de març i el 4 d'abril a l'estació de Bonaigua (Aran-Franja Nord de la Pallaresa), a 2.266 m. S'observa un descens gradual del gruix degut a la fusió per les temperatures positives. En una setmana passem de gruixos propers a la mitjana climàtica a valors molt per sota del que és habitual en aquestes dates.

Dimarts, 30 de març, el mantell a les solanes de Felià (Ribagorçana-Vall Fosca) gairebé ha desaparegut o, en tot cas, apareixen les crostes marrons. Als vessants orientats a est i nord-est el mantell és més uniforme i presenta més continuïtat.

Esquerda observada a un vessant orientat al nord, a 2.300 m, a Beret (Aran) el 29 de març.

Placa humida petita (D1) desencadenada accidentalment per uns esquiadors, sense conseqüències, al Tuc de Coma d'Auran (Aran), a 2.100 m, a orientació nord-est. Els tests realitzats són positius i indiquen propagacions amb una mínima sobrecàrrega. El causant d'aquesta inestabilitat és la penetració de l'aigua fins a nivells de les capes febles persistents formades per facetes, damunt de crostes antigues.
Foto: Lauegi

Mantell en fusió al sector de Tavascan (Franja Nord de la Pallaresa), del 3 d'abril. Afloren les crostes marrons, amb discontinuïtats a les solanes.

